

[C. E. Christiansen.]

Kreds bebrejder mit Parti, at vi i 1920 ikke var saa ihærdige for at faa et Forslag af lignende Karakter frem, vil jeg sige: Ja, der er jo nogen Forskel paa Aaret 1920 og Aaret 1939. I 1920 havde de reaktionære Partier her i Landet betydelig mere Styrke, end de har i Dag. Det ærede Medlem ved jo, at Partiet Venstre har mistet mange Stemmer og mange Mandater i den Aarrække, som er gaaet siden da. Det burde det ærede Medlem tænke paa og saa undersøge, om det ikke netop skyldes, at Venstre plejede at stille sig afvisende over for Befolkningens Krav, ikke alene i dette Forhold, men i alle Forhold. Jeg synes for øvrigt, det havde været rimeligere, om det dengang havde været Partiet Venstre, som havde stillet Krav om, at de syge skulde have Adgang til at stemme, end at det netop skulde være Socialdemokratiet, som paa det Tidspunkt ikke just havde Pligt til at tage Initiativet, da Socialdemokratiet ikke havde Regeringsmagten i Hænde dengang.

Jeg tillader mig paa ny at anbefale at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget alt i alt har faaet. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds var bange for den Agitation, der eventuelt kunde udfolde sig paa Sygehusene med Henblik paa den kommende Folkeafstemning, naar Patienterne faar Ret til at stemme. Jeg skal deroverfor kun gentage, hvad jeg sagde i Folketinget i Gaar, at i den Instruks, der i Morgen udgaar fra Indenrigsministeriet til Sygehusene, vil der blive sagt, at man maa paase, at ikke nogen Art af politisk Agitation foregaar, der kan forstyrre den Ro og Orden, som er nødvendig for Patienterne.

Det er i øvrigt ganske urimeligt at sætte dette Spørgsmaal i Forbindelse med, om man tror, at Grundloven faar det tilstrækkelige Antal Stemmer eller ej, ganske urimeligt i Forhold til Regeringen, for som det ærede Medlem vidste, forelaa der ikke i Regeringsforslaget Forslag derom. Det var ikke, fordi jeg ikke havde tænkt derpaa, men naar jeg havde undladt det, var det, fordi der i Folketinget fra forskellig Side var udvist Uvilje mod, at syge fik Lejlighed til at stemme ved Rigsdagsvalg, og saa mente jeg ikke, det var rigtigt, at jeg i Lovforslaget indsatte en Bestemmelse derom, idet jeg mente, at man saa kunde drøfte Spørgsmaalet, naar Lovforslaget var forelagt i

Rigsdagen. Derefter blev Spørgsmaalet rejst i Folketinget, og derefter sluttede alle Partier i Folketinget sig dertil, og det ærede Medlems Partiordfører, Dr. Krag, anbefalede det i Folketinget.

Med Hensyn til Stemmesedlen fremsatte den ærede Ordfører for Venstre en Række Betragtninger. Det ærede Medlem var stadig af den Anskuelse, at man læste bedre, naar man læste fra oven og nedad, end naar man læste fra venstre til højre. Saa meget Kineser tror jeg nu ikke ret mange af Befolkningen er. Vi er vant til at læse fra venstre til højre og ikke paa den kinesiske Metode, og naar der ikke er andre Argumenter tilbage for at indrette Stemmesedlen, saa den skal læses oppefra nedefter, end dette, at Smørbrødssedler er indrettet paa den Maade, synes jeg, man kan lade det fare. Jeg tror, det er rigtigt, at Vælgerne i Almindelighed ikke er nær saa kendt med Restaurationernes Smørbrødssedler, som det ærede Medlem antager. Jeg tror, vi skal erkende det, som man erkendte i Folketinget, at den Affattelse af Stemmesedlen, der nu er foreslaaet af mig, i enhver Henseende er tilfredsstillende. Derom var, saa vidt jeg forstod, alle de udvalgsberettigede Partier i Folketinget enige, bortset fra det Spørgsmaal, som jeg nu kommer til, og som det ærede Medlem ofrede mange Ord, nemlig Spørgsmaalet om Rækkefølgen paa Stemmesedlen.

Jeg synes, det maa være givet, at man ikke kan gaa med til en Rækkefølge, der gør det sandsynligt paa Forhaand, at Rækkefølgen vil skifte fra Valg til Valg. I Øjeblikket er Venstre og Det konservative Folkeparti omtrent lige store, og Det konservative Folkeparti er i hvert Tilfælde, forstaar jeg, ganske klar over, at dette Parti om et meget kort Tidsrum vil være meget større end Venstre, og saa skulde altsaa de Bogstaver, som var indarbejdet ved et Valg, skifte af den Grund, som i denne Forbindelse er fuldkommen irrelevant. Det er fuldkommen udelukket, at man ud fra saglige Synspunkter kan foreslaa noget saadant.

I det hele taget er der et Punkt, jeg synes man maa gøre sig klart, hvis man overhovedet vil ofre de mange Ord paa dette Spørgsmaal, nemlig dette: Er der nogen Fordel forbundet med at staa det ene eller det andet Sted paa Stemmesedlen? Jeg mener nej. Saadan som Stemmesedlen nu er affattet, er der ikke nogen Art af Fordel for noget Parti forbundet med en bestemt Plads paa Stemmesedlen, og derfor kunde man i og for sig sige, at saa vilde den Løsning være